

Sygn. akt II Ns 2346/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR A. Z.

Protokolant: stażysta N. P.

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2018 roku, w Ł.

na rozprawie

sprawy z wniosku P. W.

z udziałem M. G. (1), W. G., J. G. (1), (...) Spółki Akcyjnej we W., E. G. (1), J. G. (2), P. G., P. S., A. W., A. S. (1), D. S., D. W., O. W., A. S. (2), M. M. (1), Prokuratora Prokuratury Rejonowej Ł. w Ł.

o stwierdzenie nabycia spadku po D. G.

postanawia:

1. stwierdzić, że spadek po D. G., synu T. i E., zmarłym dnia 21 kwietnia 2012 roku w Ł., ostatnio stale zamieszkałym w Ł., na podstawie ustawy nabyła zstępna dziadków M. M. (2) z domu B. (córka S. i C.) w całości;

2. ustalić, że wnioskodawca i uczestnicy ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygn. akt II Ns 2346/15

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 14 października 2013 roku P. W. wniósł o stwierdzenie nabycia spadku po D. G., zmarłym dnia 21 kwietnia 2012 w Ł., ostatnio stale zamieszkałym w Ł. przy ul. (...), na podstawie ustawy przez Gminę Ł.. Wskazał, że ma interes w stwierdzeniu nabycia spadku po D. G.. Podał, że spadkodawca pozostawił żonę M. G. (1), córkę W. G., syna J. G. (1) oraz rodziców E. G. (1) i T. G.. Uzasadniając interes w stwierdzeniu nabycia spadku po D. G. podniósł, że spadkodawca był jego dłużnikiem.

(wniosek k.3, pismo k.7 i k.11)

Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2013 roku Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze uczestników postępowania M. G. (1), W. G., J. G. (1).

(postanowienie k.19)

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2013 roku, wydanym na rozprawie, Sąd dokonał ogłoszeń o toczącym się postępowaniu w budynku Sądu, budynku Urzędu Miasta Ł. oraz na stronie internetowej (...)

(postanowienie k.27-28, dowody publikacji ogłoszeń k.30, k.49, k.52)

Pismem z dnia 2 kwietnia 2014 roku swój udział w postępowaniu w charakterze uczestnika zgłosiła (...) Spółka Akcyjna we W., będąca wierzycielem spadkodawcy.

(pismo k.31, pełnomocnictwo k.32, kserokopia wyroku k.34-35, odpis z KRS k.36-36 v. i k.46-46 v., umowa sprzedaży wierzytelności k.37-45 v.)

Postanowieniem z dnia 9 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny stwierdził, że spadek po D. G., synu T. i E., zmarłym dnia 21 kwietnia 2012 roku w Ł., ostatnio stale zamieszkałym w Ł., na podstawie ustawy z dobrodziejstwem inwentarza nabyli: żona M. G. (1), córka W. G. oraz syn J. G. (1) po $\frac{1}{3}$ części każde z nich. Postanowienie to zaskarżyła apelacją uczestniczka M. G. (1) wskazując, że w imieniu własnym oraz małoletnich dzieci W. G. i J. G. (1) odrzuciła spadek po D. G.. Postanowieniem z dnia 16 lipca 2015 roku, wydanym w sprawie o sygnaturze akt III Ca 613/15, na skutek apelacji uczestniczki M. G. (1), Sąd Okręgowy w Łodzi uchylił postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 9 lutego 2015 roku i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

(postanowienie k.81, uzasadnienie k.96-97, apelacja k.86, uzupełnienie apelacji k.114-114 v., postanowienie Sądu Okręgowego k.122, uzasadnienie k.123-124)

Postanowieniem z dnia 13 października 2015 roku Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze uczestników postępowania E. G. (1) i T. G.,

(postanowienie k.131)

Na rozprawie w dniu 1 marca 2016 roku uczestniczka M. G. (1) wniosła o oddalenie wniosku, wskazując, że odrzuciła spadek. Uczestniczka E. G. (1) wskazała, że także odrzuciła spadek po synu D. G..

(stanowiska uczestniczek – protokół rozprawy k.140-141)

Postanowieniem z dnia 1 marca 2016 roku, wydanym na rozprawie, Sąd odmówił odrzucenia wniosku o stwierdzenie nabycia spadku, wobec braku prawomocnego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku czy też aktu poświadczenia dziedziczenia po D. G..

(postanowienie k.144)

Na rozprawie w dniu 10 czerwca 2016 roku swój udział w postępowaniu zgłosił Prokurator Prokuratury Rejonowej Ł., pozostawiając wniosek do uznania Sądu. Uczestniczka E. G. (1) nie potrafiła zająć stanowiska w sprawie.

(protokół rozprawy k.174-175)

Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2016 roku Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze uczestnika postępowania J. G. (2), a postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2016 roku P. G..

(postanowienie k.176 i k.198)

Na rozprawie w dniu 15 listopada 2016 roku Prokurator pozostawił wniosek do uznania Sądu, uczestniczka E. G. (1) przyłączyła się do wniosku, zaś pełnomocnik uczestnika J. G. (2) nie przyłączył się do wniosku.

(protokół rozprawy k.217)

Postanowieniem z dnia 27 grudnia 2016 roku Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze uczestnika postępowania M. M. (1), a postanowieniem z dnia 21 lutego 2017 roku A. S. (1) i A. W..

(postanowienie k.232, k.251)

Pozostali uczestnicy nie zajęli stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. G., syn T. i E., zmarł w dniu 21 kwietnia 2012 roku w Ł., ostatnio stale zamieszkiwał w Ł..

Pozostawił żonę M. G. (1) oraz dwoje małoletnich dzieci W. G. i J. G. (1). Innych dzieci nie miał ani własnych ani przysposobionych.

Spadkodawca pozostawił rodziców: T. G., który zmarł w dniu 19 września 2013 roku oraz E. G. (1).

D. G. miał brata M., który zmarł przed nim w dniu 26 maja 2000 roku jako bezdzietny kawaler.

Dziadkowie ojczyści i macierzyści spadkodawcy zmarli przed nim.

Dziadkowie macierzyści spadkodawcy M. S. i S. B. z domu M. pozostawili córkę E. G. (2) z domu S. (matkę spadkodawcy). S. B. z domu M. ma także córkę M. M. (2) z domu B..

Dziadkowie ojczyści spadkodawcy T. G. i M. G. (2) z domu K. mieli trzech synów: T. G. (ojca spadkodawcy), J. G. (2) oraz P. G..

J. G. (2) ma dwie córki A. S. (1) i A. W.. A. S. (1) ma dwie córki: pełnoletnią D. S., która nie posiada dzieci oraz małoletnią A. S. (2).

A. W. ma dwóch małoletnich synów D. W. oraz O. W..

P. G. ma jedną córkę P. S., która posiada małoletnią córkę N. S., urodzoną po śmierci spadkodawcy w dniu 9 października 2014 roku.

D. G. nie sporządził testamentu. W skład spadku nie wchodzi gospodarstwo rolne. Nikt ze spadkobierców nie zrzekł się dziedziczenia ani nie został uznany za niegodnego dziedziczenia.

O zgodnie spadkodawcy jego rodzice, żona oraz dzieci dowiedzieli się w dniu 24 kwietnia 2012 roku z zawiadomienia Policji.

(dowód: odpis skrócony aktu zgonu spadkodawcy k.8, odpisy skrócone aktów urodzenia dzieci spadkodawcy k.57 i k.58, odpis skrócony aktu małżeństwa spadkodawcy k.59, odpis skrócony aktu małżeństwa rodziców spadkodawcy k.136, odpis skrócony aktu zgonu brata spadkodawcy k.167, odpisy skrócone aktów zgonu dziadków spadkodawcy k.166, k.168, k.169, k.171, odpis skrócony aktu urodzenia J. G. (2) k.187, odpis skrócony aktu urodzenia P. G. k.188, odpis skrócony aktu małżeństwa M. M. (1) k.227, odpis skrócony aktu małżeństwa P. S. k.248, odpis skrócony aktu urodzenia N. S. k.249, odpis skrócony aktu małżeństwa A. W. k.269, odpis skrócony aktu małżeństwa A. S. (1) k.286 i k.291, odpis skrócony aktu urodzenia D. S. k.349, odpis skrócony aktu urodzenia O. W. k.350, odpis skrócony aktu urodzenia D. W. k.351, odpis skrócony aktu urodzenia A. S. (2) k.4 załączonych akt V Nsm 2047/17, zapewnienie spadkowe k.141-142)

Żona spadkodawcy M. G. (1), córka W. G., syn J. G. (1), ojciec T. G. oraz matka E. G. (1) odrzucili spadek w terminie.

Także zstępni dziadków: J. G. (2), P. G., P. S., A. W., A. S. (1), D. S., D. W., O. W., A. S. (2) odrzucili spadek w terminie.

(dowód: kserokopia oświadczenia o odrzuceniu spadku W. G. i J. G. (1) k.87-87 v., kserokopia oświadczenia o odrzuceniu spadku M. G. (1) k.88-88 v., oświadczenie o odrzuceniu spadku M. G. (1) k.2-2 v. załączonych akt II Ns 1648/12, oświadczenie o odrzuceniu spadku T. G. i E. G. (1) k.2-2 v. oraz W. G. i J. G. (1) k.4-4v. załączonych akt II Ns 1872/12, oświadczenie o odrzuceniu spadku J. G. (2) k.3-4 załączonych akt II N 2771/16, oświadczenie o odrzuceniu spadku A. W. k.3-3v. załączonych akt II N 617/17, oświadczenie o odrzuceniu spadku A. S. (1) k.273-274

i k.3-4 załączonych akt II N 469/17, oświadczenie o odrzuceniu spadku D. S. k.3-3 v. załączonych akt II N 1107/17, oświadczenie o odrzuceniu spadku D. W. i O. W. k.3-4. załączonych akt II N 1273/17, wniosek uczestniczki A. S. (2) o przyjęcie oświadczenia k.276, postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi k.28 załączonych akt V Nsm 2047/17, oświadczenie o odrzuceniu spadku P. G. k.220, oświadczenie o odrzuceniu spadku P. S. k.242, oświadczenie o odrzuceniu spadku A. S. (2) k.379)

Prawomocnym wyrokiem z dnia 26 października 2016 roku, wydanym w sprawie o sygnaturze akt XII C 915/16, Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił powództwo P. W. przeciwko M. G. (1) o uznanie za bezskutecznego odrzucenia spadku.

(dowód: odpis wyroku k.257)

Prawomocnym wyrokiem z dnia 30 października 2009 roku, wydanym w sprawie o sygnaturze akt I C 700/09, Sąd Okręgowy w Łodzi zasądził od D. G. na rzecz P. W. kwotę 120.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 29 lipca 2009 roku.

(dowód: odpis wyroku k.21-22 v.)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art.1025 § 1 k.c., wniosek o stwierdzenie nabycia spadku może złożyć osoba mająca w tym interes. Ustawa określa szeroko krąg osób uprawnionych do wszczęcia postępowania o stwierdzenie nabycia spadku. Osobą legitymowaną czynnie do wystąpienia z takim wnioskiem będzie każdy, kto ma interes w powstaniu skutków prawnych związanych z wydaniem postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po określonym spadkodawcy, przez osoby wymienione w orzeczeniu sądu. Przy czym, jak podkreśla się w judykaturze i piśmiennictwie, przepis art. 1025 § 1 k.c., nie wymaga posiadania przez wnioskodawcę w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku interesu prawnego. Interes ten może mieć także charakter interesu faktycznego. Uprawnionym do wystąpienia z wnioskiem o stwierdzenie nabycia spadku jest między innymi podmiot, który ze spadkodawcą łączył stosunek cywilnoprawny, w tym wierzyciel (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2007 roku, I CNP 51/07, LEX nr 322025).

Wnioskodawca jako wierzyciel spadkodawcy, którego wierzytelność została stwierdzona prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi był zatem legitymowany czynnie do wystąpienia z wnioskiem o stwierdzenie nabycia spadku po D. G..

Zakres kognicji sądu w postępowaniu o stwierdzenie nabycia spadku i treść postanowienia kończącego to postępowanie wynika przede wszystkim z przepisów art.670 i 677 k.p.c., które stanowią, że sąd spadku wyjaśnia z urzędu, kto i z jakiego tytułu jest spadkobiercą, a w orzeczeniu wymienia poza spadkodawcą wszystkich spadkobierców oraz ich udziały. Istotna, ale tylko w określonym przedziale czasowym jest także kwestia czy zostały złożone oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku, bowiem zgodnie z art.1026 k.c., stwierdzenie nabycia spadku nie może nastąpić przed upływem sześciu miesięcy od otwarcia spadku – do czasu złożenia tych oświadczeń lub upływu terminu do ich złożenia istnieje przeszkoda do wydania postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku.

Na gruncie polskiego prawa cywilnego powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu (art.926 § 1 k.c.). Dziedziczenie ustawowe co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą (art.926 § 2 k.c.). Przy orzekaniu o stwierdzeniu nabycia spadku Sąd bierze zatem w pierwszej kolejności pod uwagę ostatnią wolę spadkodawcy wyrażoną w sporządzonym przez niego ważnym testamencie, a gdy spadkodawca nie sporządził testamentu, Sąd orzeka w oparciu o przepisy ustawy - Kodeksu cywilnego.

W świetle art.931 § 1 k.c., w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych. Jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku. Natomiast, jak wynika z § 2 powołanego przepisu, jeżeli dziecko spadkodawcy nie dożyło

otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadł, przypada jego dzieciom w częściach równych. Przepis ten stosuje się odpowiednio do dalszych zstępnych.

Stosownie do art. 932 § 1 k.c., w braku zstępnych spadkodawcy powołani są do spadku z ustawy jego małżonek i rodzice. Udział spadkowy każdego z rodziców, które dziedziczy w zbiegu z małżonkiem spadkodawcy, wynosi jedną czwartą całości spadku. Jeżeli ojcostwo rodzica nie zostało ustalone, udział spadkowy matki spadkodawcy, dziedziczącej w zbiegu z jego małżonkiem, wynosi połowę spadku (§ 2 art.932 k.c.).

W braku zstępnych i małżonka spadkodawcy cały spadek przypada jego rodzicom w częściach równych (§ 3 art.932 k.c.). Jeżeli jedno z rodziców spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadł, przypada rodzeństwu spadkodawcy w częściach równych (§ 4 art.932 k.c.). Oczywiście, jeżeli oboje rodzice nie dożyli otwarcia spadku, rodzeństwo dziedziczy cały spadek w częściach równych (tak również „Kodeks cywilny. Komentarz.” pod red. prof. dr hab. Edwarda Gniewka, prof. dr hab. Piotra Machnikowskiego). Z kolei, jeżeli którekolwiek z rodzeństwa spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku pozostawiając zstępnych, udział spadkowy, który by mu przypadł, przypada jego zstępny. Podział tego udziału następuje według zasad, które dotyczą podziału między dalszych zstępnych spadkodawcy (art.932 § 5 k.c.). Natomiast, jeżeli jedno z rodziców nie dożyło otwarcia spadku i brak jest rodzeństwa spadkodawcy lub ich zstępnych, udział spadkowy rodzica dziedziczącego w zbiegu z małżonkiem spadkodawcy wynosi połowę spadku (art.932 § 6 k.c.). Udział spadkowy małżonka, który dziedziczy w zbiegu z rodzicami, rodzeństwem i zstepnymi rodzeństwa spadkodawcy, wynosi połowę spadku (art.933 § 1 k.c.). W braku zstępnych spadkodawcy, jego rodziców, rodzeństwa i ich zstepnych, cały spadek przypada małżonkowi spadkodawcy (art.933 § 1 k.c.). Zaś w braku zstepnych, małżonka, rodziców, rodzeństwa i zstepnych rodzeństwa spadkodawcy cały spadek przypada dziadkom spadkodawcy, którzy dziedziczą w częściach równych (art. 934 § 1 k.c.). Jeżeli któreś z dziadków spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadł, przypada jego zstepnym. Podział tego udziału następuje według zasad, które dotyczą podziału spadku między zstepnych spadkodawcy (art. 934 § 2 k.c.). W braku zstepnych tego z dziadków, który nie dożył otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadł, przypada pozostałym dziadkom w częściach równych (art. 934 § 3 k.c.).

Natomiast, w przypadku braku małżonka spadkodawcy i krewnych, powołanych do dziedziczenia z ustawy, spadek przypada w częściach równych tym dzieciom małżonka spadkodawcy, których żadne z rodziców nie dożyło chwili otwarcia spadku (art. 934¹ k.c.). Z kolei, w braku małżonka spadkodawcy, jego krewnych i dzieci małżonka spadkodawcy, powołanych do dziedziczenia z ustawy, spadek przypada gminie ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy jako spadkobiercy ustawowemu. Jeżeli ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy w Rzeczypospolitej Polskiej nie da się ustalić albo ostatnie miejsce zamieszkania spadkodawcy znajdowało się za granicą, spadek przypada Skarbowi Państwa jako spadkobiercy ustawowemu (art.935 k.c.).

Spadkobierca powołany do dziedziczenia z ustawy lub z testamentu dziedziczy po danym spadkodawcy o ile posiada zdolność dziedziczenia w rozumieniu art.927 k.c. (w przypadku osób fizycznych żyje w chwili otwarcia spadku), nie został uznany za niegodnego dziedziczenia (art.928 k.c., art.929 k.c.) ani nie odrzucił spadku.

Jak wynika z art.1012 k.c., spadkobierca może bądź przyjąć spadek bez ograniczenia odpowiedzialności za długi (przyjęcie proste), bądź przyjąć spadek z ograniczeniem tej odpowiedzialności (przyjęcie z dobrodziejstwem inwentarza), bądź też spadek odrzucić.

Zgodnie z art.1015 § 1 k.c., oświadczenie o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku może być złożone w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swego powołania. Zgodnie z przepisem art.1015 § 2 k.c., w brzmieniu obowiązującym w chwili śmierci spadkodawcy, brak oświadczenia spadkobiercy w powyższym terminie jest jednoznaczny z prostym przyjęciem spadku. Jednakże, gdy spadkobiercą jest osoba nie mająca pełnej zdolności do czynności prawnych albo osoba, co do której istnieje podstawa do jej całkowitego ubezwłasnowolnienia, albo osoba prawna, brak oświadczenia spadkobiercy w terminie jest jednoznaczny z przyjęciem spadku z dobrodziejstwem inwentarza.

Jak wynika z cytowanego przepisu, początek biegu terminu do złożenia oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku wiąże się z chwilą dowiedzenia się przez spadkobiercę o tytule powołania do spadku. Przy czym chodzi tu o pozytywną wiedzę o faktach, z których wynika powołanie pochodzącą z miarodajnego źródła, na przykład z zawiadomienia sądu czy informacji spadkobiercy dziedziczącego w pierwszej kolejności o odrzuceniu przez niego spadku. Natomiast, w pierwszej kolejności spadkobierca musi dowiedzieć się o śmierci spadkodawcy (tak również „Kodeks cywilny. Komentarz.” pod red. prof. dr hab. Krzysztofa Pietrzykowskiego, 2011 rok).

W świetle art.1020 k.c., spadkobierca, który spadek odrzucił, zostaje wyłączony od dziedziczenia, tak jakby nie dożył otwarcia spadku.

Stosownie do art.101 § 3 k.r.o., rodzice nie mogą bez zezwolenia sądu opiekuńczego dokonywać czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu ani wyrażać zgody na dokonywanie takich czynności przez dziecko. Przykładem czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu majątkiem małoletniego dziecka jest odrzucenie spadku przysługującego małoletniemu dziecku. W judykaturze i piśmiennictwie przyjmuje się przy tym, że w takiej sytuacji sześciomiesięczny termin do złożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku w imieniu małoletniego dziecka winien być liczony od dnia uprawomocnienia się postanowienia zezwalającego na odrzucenie spadku w jego imieniu. Albowiem, skuteczne odrzucenie przez rodziców spadku w imieniu ich małoletniego dziecka uzależnione jest od uprzedniej zgody sądu rodzinnego wyrażonej prawomocnym postanowieniem (tak między innymi postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 1998 roku, I CKU 181/97, niepubl. oraz z dnia 28 maja 2015 roku, III CSK 352/14, opubl. OSNC 2016 rok, nr 5, poz. 63, J. I. w pracy zbiorowej „Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz.” po red. prof. dr hab. K. P., 2010 rok).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż D. G. nie sporządził testamentu. Miało zatem miejsce dziedziczenie ustawowe.

Spadkodawca pozostawił żonę M. G. (1) oraz dwoje małoletnich dzieci W. G. i J. G. (1), a także rodziców: T. G., który zmarł w dniu 19 września 2013 roku oraz E. G. (1), którzy odrzucili spadek po nim w terminie. Brat spadkodawcy M. zmarł przed nim jako bezdzietny kawaler. Dziadkowie ojczyści i macierzyści spadkodawcy zmarli przed nim.

Dziadkowie macierzyści spadkodawcy M. S. i S. B. z domu M. pozostawili córkę E. G. (2) z domu S. (matkę spadkodawcy). S. B. z domu M. miała jeszcze córkę M. M. (2) z domu B..

Dziadkowie ojczyści spadkodawcy T. G. i M. G. (2) z domu K. mieli trzech synów: T. G. (ojca spadkodawcy), J. G. (2) oraz P. G..

J. G. (2) ma dwie córki A. S. (1) i A. W.. A. S. (1) ma dwie córki: pełnoletnią D. S., która nie posiada dzieci oraz małoletnią A. S. (2).

A. W. ma dwóch małoletnich synów D. W. oraz O. W..

P. G. ma jedną córkę P. S., która posiada małoletnią córkę N. S., urodzoną po śmierci spadkodawcy w dniu 9 października 2014 roku.

Także zstępni dziadków: J. G. (2), P. G., P. S., A. W., A. S. (1), D. S., D. W., O. W., A. S. (2) odrzucili spadek w terminie. Przedstawiciele ustawowi małoletnich uczestników D. W., O. W. i A. S. (2) uzyskali uprzednio wymaganą zgodę Sądu rodzinnego na odrzucenie spadku w imieniu dzieci.

W rezultacie, w świetle art.1020 k.c., z uwagi na złożenie w przewidzianym przez ustawę terminie skutecznych oświadczeń o odrzuceniu spadku, wskazani powyżej spadkobiercy D. G. zostali wyłączeni od dziedziczenia, tak jakby nie dożyli otwarcia spadku. Jediną zstępną dziadków, która nie złożyła oświadczenia o odrzuceniu spadku jest M. M. (1).

Natomiast, po spadkodawcy nie dziedziczy córka P. N. S., która urodziła po śmierci spadkodawcy w dniu 9 października 2014 roku. Albowiem, stosownie do przepisu art. 927 § 1 k.c., nie może być spadkobiercą osoba fizyczna, która nie żyje w chwili otwarcia spadku. Natomiast, dziecko w chwili otwarcia spadku już poczęte może być spadkobiercą, jeżeli urodzi się żywe (art. 927 § 2 k.c.). N. S. nie żyła w chwili śmierci D. G. ani nie była wówczas dzieckiem poczętym. Nie dochodzi zatem do dziedziczenia po spadkodawcy.

Po spadkodawcy wbrew treści wniosku nie dziedziczy Gmina Ł.. Albowiem, spadek przypada gminie ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy jako spadkobiercy ustawowemu dopiero w braku małżonka spadkodawcy, jego krewnych i dzieci małżonka spadkodawcy, powołanych do dziedziczenia z ustawy.

M. M. (1) w terminie 6 miesięcy od wezwania jej przez Sąd do udziału w sprawie i poinformowania o śmierci spadkodawcy nie złożyła oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku. W tej sytuacji, w świetle art. 1015 k.c. nabyła spadek wprost przez upływ czasu.

W konsekwencji, Sąd stwierdził, że spadek po D. G., synu T. i E., zmarłym dnia 21 kwietnia 2012 roku w Ł., ostatnio stale zamieszkałym w Ł., na podstawie ustawy nabyła zstępna dziadków M. M. (2) z domu B., córka S. i C. w całości.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 520 § 1 k.p.c., nie znajdując podstaw do zastosowania § 2 i 3 powyższego artykułu.

Zasada rozliczenia kosztów postępowania prowadzonego w trybie nieprocesowym wynika z art. 520 § 1 k.p.c. Zgodnie z jego brzmieniem każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Wyjątki od tej zasady zostały ustanowione w dalszych paragrafach art. 520 k.p.c., stanowiąc, iż jeżeli jednak uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub interesy ich są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości. To samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników (§ 2). Zaś, paragraf 3 art. 520 k.p.c. stanowi, iż jeżeli interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio, jeżeli uczestnik postępował niesumiennie lub oczywiście niewłaściwie. W orzecznictwie i doktrynie zwraca się uwagę, iż w postępowaniu nieprocesowym nie ma „pojedyńku” dwóch przeciwstawnych sobie stron, dlatego też nie można mówić o przegrywającym, który powinien zwrócić koszty postępowania wygrywającemu (por. art. 98 § 1 k.p.c.). Przeciwnie, z treści całego art. 520 k.p.c. wynika, że ustawodawca zakłada, że w zasadzie uczestnicy postępowania są w tym samym stopniu zainteresowani jego wynikiem, a orzeczenie sądu udziela ochrony prawnej każdemu uczestnikowi. Dlatego ten, kto poniósł koszty sądowe lub koszty zastępstwa procesowego, nie uzyska zwrotu wydanych kwot od innego uczestnika, ale i nie jest obowiązany do zwracania kosztów poniesionych przez innego uczestnika (tak Bodio Joanna, Demendecki Tomasz, Jakubecki Andrzej, Marcewicz Olimpia, Telenga Przemysław, Wójcik Mariusz P [w] Komentarz do art. 520 kodeksu postępowania cywilnego, LEX/el. 2010; Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 grudnia 1999 roku, III CKN 497/98, OSNC 2000 rok, nr 6, poz. 116). Stanowisko takie uzasadnione jest niezależnością i samodzielnością udziału w tym postępowaniu każdego jego uczestnika (Budnowska Joanna, Zieliński Andrzej artykuł Palestra 1995 rok, numer 7-8, s. 58, Lex nr 11671/1).

W przedmiotowej sprawie interesy uczestników w rzeczywistości nie były sprzeczne. Wnioskodawca jako wierzyciel spadkodawcy był zainteresowany stwierdzeniem nabycia spadku po D. G.. W istocie stwierdzenie nabycia spadku po D. G. leżało także w interesie uczestników, którzy po śmierci spadkodawcy składali oświadczenia o odrzuceniu spadku, lecz nie wystąpili z wnioskiem o stwierdzenie nabycia spadku, gdyż wydane w niniejszej sprawie postanowienie normuje ich sytuację prawną.

W ocenie Sądu, nie można także mówić o różnym stopniu zainteresowania wynikiem postępowania wnioskodawcy i uczestników. Jak wskazuje przebieg postępowania wnioskodawca jako wierzyciel spadkodawcy był na tyle zainteresowany uzyskaniem stwierdzenia nabycia spadku po D. G., że wystąpił do sądu ze stosowanym wnioskiem, aby ustalić jego spadkobierców. Także uczestnicy postępowania jako potencjalni spadkobiercy ustawowi byli

zainteresowani wynikiem postępowania. Uczestnicy nie postępowali w sposób niesumienny czy też niewłaściwy. Po uchyleniu postanowienia z dnia 9 lutego 2015 roku, uczestnicy brali udział w postępowaniu, udzielali Sądowi niezbędnych wyjaśnień. Większość z nich złożyła na wezwanie Sądu żądane dokumenty. E. G. (1) stawiała się na rozprawie na wezwanie Sądu i złożyła zapewnienie spadkowe.

Mając na uwadze powyższe, o kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., zgodnie z którym każdy z uczestników ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.